

AKZONOBEL – COMMISSARISSEN KRIJGEN TIK OP DE VINGERS VAN AANDEELHOUDERS

Ongebruikelijk veel aandeelhouders stemden tegen decharge van bestuur en commissarissen van AkzoNobel op de afgelopen jaarvergadering. Daarmee gaf een behoorlijk aantal aandeelhouders een motie van afkeuring.

Behalve de strubbelingen rond de interesse van het Amerikaanse PPG was het vooral de twijfel over de haalbaarheid van eerdere beloftes die bij aandeelhouders voor chagrijn zorgt.

In de markt heerst twijfel of de financiële doelen voor 2020 die AkzoNobel ruim een jaar geleden neerzette haalbaar zijn. Dat jaar moet de marge 15 procent bedragen en het rendement op geïnvesteerd kapitaal ten minste 25 procent (ROI).

Het lijken haast astronomische percentages afgezet tegen de resultaten in het eerste kwartaal. Onder meer door “aanhoudende tegenwind” bij voornamelijk de scheepvaarttak, almaar stijgende grondstofkosten en nadelige valutaschommelingen bleef de marge over de eerste drie maanden van dit jaar steken op 6,8 procent. De ROI bedroeg 13,2 procent.

De winst zal met ruim een factor twee moeten stijgen om de horde van 15 procent voor de winstgevendheid te kunnen nemen. Dat komt al snel neer op een bedrag van rond de 800 miljoen euro.

“Het is inderdaad een gezond bedrag dat we naar voren moeten halen”, aldus topman Thierry Vanlancker, die desalniettemin bleef spreken van een “geloofwaardig pad”.

Een groot deel van de winstverbetering moet komen uit kostenbesparingen, slimmere inkoop van materialen en andere efficiencyverbeteringen binnen de Akzo-organisatie.

Dat is des te opmerkelijker omdat voormalig topman Büchner een jaar geleden – bij aankondiging van de nieuwe strategie – liet weten dat na vier jaar van verbouwing de interne organisatie efficiënt en gestroomlijnd is. Akzo was klaar om te groeien, en groei was het belangrijkste fundament onder de nieuwe strategie en doelstellingen.

Nu blijkt uit de woorden van ceo Vanlancker en cfo De Vries dat er nog altijd flink wat achterstallig onderhoud is, en dat niet groei maar verbeteringen binnen de Akzo-organisatie de belangrijkste pijler zijn onder de nieuwe strategie. En of deze in 2020 al de beloofde vruchten afwerpt, is de vraag. Akzo efficiënter maken is volgens de scheidend president-commissaris Burgmans “een evolutie”, een continu proces en voegde toe dat “je achteraf weleens denkt dat je iets eerder of beter had kunnen doen”.

EEN GROOT DEEL VAN DE WINSTVERBETERING BIJ AKZONOBEL ZAL MOETEN KOMEN UIT KOSTENBESPARINGEN, SLIMMERE INKOOP VAN MATERIALEN EN ANDERE EFFICIENCYVERBETERINGEN

ING – GENOEG TE BESPREKEN NA BELONINGSTUMULT

De spanning rond ING was om te snijden in aanloop naar de aandeelhoudersvergadering eind april. Commissarissen hadden zich faliekant verkeken op de reacties die de voorgestelde loonsverhoging van topman Ralph Hamers zou losmaken. Vervolgens werd ronduit stuntelig gereageerd op de ontstane ophef, compleet met rammelende voetbalmetaforen. De bijeenkomst met beleggers had dit jaar dan ook veel weg van een politiek debat, waarin met name de SP de aandacht trok.

Er was bij ING meer te bespreken dan alleen de remuneratie van de top. Voor de bestuurders zelf is digitalisering hét thema bij de bank. Net als het jaarverslag was ook de presentatie van topman Hamers doorspekt met de digitale bank van de toekomst. Volgens de ceo zullen naast “clicks” ook “bricks” (fysieke bankfilialen) blijven bestaan, maar feit is dat de smartphone bankdiensten overal en altijd mogelijk moet maken. Omdat digitale bankdiensten inmiddels gemeengoed zijn, is het voor een bank noodzakelijk om zich te onderscheiden in een samenhang van verschillende digitale diensten.

De bedreiging van digitale giganten als Alibaba en Google wordt door ING onderkend. Van de mondiale dekking die deze ondernemingen hebben, kunnen ze bij ING alleen maar dromen, maar de bank denkt niet dat de Googles van deze wereld zelfstandig bankdiensten gaan opzetten op hun platformen. Ze zullen gewoon banken kopen en integreren. Voor de goede orde benadrukte topman Hamers dat ING niet te koop is.

De digitale revolutie vraagt om forse investeringen en dat is volgens ING een van de belangrijkste redenen waarom de voor banken zo